

Mereu tânărul Julia

Mihai CHIHER

De ce se duc toți artiștii de vază la Galați atunci când îi invită Alexandru Julia? Pentru că știu sigur că organizarea și primirea sunt impecabile, culminând cu condițiile tehnico-artistice de la reputatul Teatru muzical „Nae Leonard” (director eminent – Florin Melinte), fără a trece cu vederea cazarea la hotelul de lux „Vega” și cele aferente. Altfel spus, ceea ce își dorește artistul Julia când este la rândul lui chemat în alte orașe (și rareori primește invitații !), oferă cu prisosință colegilor săi ! La același nivel înalt al profesionalismului s-a situat și spectacolul de la Teatrul „Leonard”, în care a fost lansat noul album al lui Julia –

„Dragoste fără frontiere” (Casa Spiros din Galați). Ei bine, sala a fost arhiplină și, atenție, asta cu bilete de intrare, așa cum se cuvine la orice concert serios! Afluența se explică și prin publicitatea inteligentă făcută prin propria emisiune de la TV Galați, între orele 15 și 17, unde au fost prezenți toți oaspeții. În felul acesta, publicul se convinge că ei au venit (nu-i vorbă,

niciodată n-a lipsit nici un nume de pe afiș!) și abia așteaptă să-i aplaude *live* peste două ore, pe scenă! Atracția spectacolului a fost, înafara unui Alexandru Julia în mare formă, jovial și tonic (un adevărat fenomen acest artist care dă lecții „juniorilor” obosiți înainte de vreme...), prezența Mirabelei Dauer. Marea artistă a fost copleșitoare, ca de obicei, incandescentă și naturală, ridicând sala în picioare cu piesele de pe cel mai recent album al său – „Pentru inima mea” (compuse de Raoul), dar și cu șlagărele consacrate de vocea ei copleșitoare, scrise de Ionel Tudor, Vasile V. Vasilache, Marian Nistor, ș.a. Show-ul a fost completat perfect de talentata solistă de muzică ușoară de la teatrul gazdă, Emilia Savu, de Elena Pădure (romante, cântece de petrecere, folclor autentic), venită special de la Brașov, și de solista de muzică populară încurajată de Al. Julia, Doinița Fluturu-Carp. Cele două tablouri coregrafice oferite de baletul teatrului-gazdă (coregrafia – Fănică Lupu) au întregit un concert de nota 10.

Morala: cine n-are bătrâni (de mare valoare) să-i cumpere, sau mai bine să se sfătuiască cu Julia, dă lecții gratuit!

Remember Mihaela Runceanu

Octavian URSULESCU

Îmi amintesc când am prezentat emblematicul cântec al Ionel „Ucu” Bratu Voicescu, „Pentru voi, muguri

noi”. De ce “emblematic”? Pentru că Mihaela era înconjurată, pe scenă, ca și în viață, de “mugurii” noi de cântec pe care-i cultiva cu atâta migală și dragoste, la Școala populară de artă. Era atât de generoasă, de prietenoasă, încât casa ei era deschisă, elevii, admiratorii, cunoscuții veneau la ea fără opreliști, căci cum ar fi putut ea, omul cu suflet curat, să se gândească măcar că ar dori cineva să-i facă un rău? De fiecare dată –

și o fac des – când trec prin fața geamului fostului ei apartament, mi se strânge inima... Avea un grilaj la ferestre (și uite că n-a apărut-o)!, deseori o așteptam cu mașina în fața casei, când plecam în turnee. De câteva ori am intrat; era o casă obișnuită, fără valori, fără bogății – ce să atragă un hoț? De două deplasări îmi aduc aminte în mod special. Ne întorceam de la Bistrița, unde, ca de obicei, Sala sporturilor fusese arhiplină; eram în vagonul

Despărțiri Eugen Bertea

Concittadinul și colegul lui de breaslă Eugen Ungureanu mi-a adus dureroasa veste a încetării din viață a compozitorului, dascălului și – mai ales – a neîntrecutului descoperitor de talente Eugen Bertea, la venerabila vârstă de 82 de ani, pe care însă n-o arăta. Practic, el a fondat la Onești o veritabilă școală de muzică ușoară, din „laboratorul Berta” de la Casa de Cultură a sindicatelor lansându-se voci remarcabile. Discret, adesea anonim, Eugen Bertea a stat în umbra elevilor sale, dintre care se detașează Loredana Groza (care a și fost la înmormântare, gest care o onorează), Carmen Rădulescu,

Luiza Cioca, Mioara Feraru, Anda Vaciu, Cristina Spătar, Alexandra Ungureanu. A dirijat orchestra, a alcătuit chiar o fanfară a Oneștilor, cu care a înregistrat un album (recenzat și în paginile noastre), dar

mai ales era neobosit. Anul trecut a produs și compus (în bună parte) melodiile solistei Cristina „Cristinell” Hristea, iar grupa sa de copii a impresionat telespectatorii de la TV Galați (emisiunea lui Alexandru Jula) sau DDTV (Cristi Groza, din păcate emisiunea nu mai există). Până în ultima clipă s-a dedicat celor mici, în toamna anului trecut organizând la Slănic-Moldova un ambițios nou festival pentru copii. Toate melodiile sale și ale elevilor săi erau înregistrate în performanță la studio Midi Sound, cu Jolt și Andrei Kerestely la pupitru. Prin Eugen Bertea dispăre o pagină aparte din istoria muzicii ușoare românești: într-un clasament al descoperitorilor de talente el va figura întotdeauna în Top 3, cel puțin.

O. URSULESCU

de dormit, Mihaela stătea în cușetă cu Ileana Șipoteanu, care primise în dar de la Gina Pop o colivie cu un papagal, iar eu cu marele actor Mitică Popescu.

Din cauza papagalului, Mihaela a stat tot drumul, aproape, la o țigară și o vorbă, cu Mitică, pe culoar! Apoi, la Panciu, când ne înghesuisem în Dacia mea și, pe lângă tradiționalele canistre pentru vin, Gheorghe Gheorghiu mai avea și uriașa cutie cu chitara. La Panciu, neexistând hotel, am fost cazați la un...orfelinat! Ne-am amuzat, ne-am tachinat și am râs până noaptea târziu, „Gigi” glumea, făcându-i curte Mihaelei. Era atât de fericită, de veselă...În drum către un alt spectacol, cândva, ne-am oprit pentru puțin timp la Buzău, ne-a invitat în casa părintească – un apartament de bloc. Ultima dată când am văzut-o a fost la Sala Radio, aveam un concert și a venit special în culise să mă vadă, urma să avem un turneu și nu mă

„prinsese” la telefon – pe atunci nu aveam nici robot, nici celular. Peste puțin timp aveam să aflu cumplita veste. Amintirea acestei mari artiste și profesoare, însă,

dăinuie și mă doare că festivalul ce-i poartă numele, care ar trebui să fie unul dintre cele mai importante din țară, nu mai există, după ce căzuse în anonimat, încet-încet. N-am fost niciodată invitat să-l prezint, căci aș fi spus buzoienilor, de la microfon, ceea ce scriu aici: Mihaela Runceanu este o emblemă, un „brand” pentru Buzău, dar și pentru toată muzica ușoară românească. A organiza un festival pe măsura renumelui artei este o datorie firească, înseamnă a-i cinsti cum se cuvine memoria, cu atât mai mult cu cât marea ei vocație a fost tocmai lansarea și încurajarea tinerelor vlăstare ale muzicii ușoare.

Undeva, în culise...

